

Agenter, ikke alene af Hensyn til Smørindførselen, men i det Hele taget til Fremme af Exporten fra Sverig paa forskjellige europæiske Markeder. Den engelske Lov gaar imidlertid ikke saa vidt som den hos os allerede gjældende Lov af 1ste April 1885. Vor Lov har det fremfor alle andre Smørlove eller rettere sagt Kunstsmørlove, at den paabyder en særegen Form for de Fougstager, i hvilke Kunstsmørret skal forhandles. Disse aflange Fougstager ere eiendommelig danske, der findes intet andet Land, der benytter dem, og deri ligger en ikke ringe Garanti imod Forfalskninger her i Landet, fordi det er saa iøinefaldende, medens andre Lande, England, Frankrig, Sverig, Tyskland og Norge, nøies med den Garanti, de have i et Stempel med det paatrykte Ord „Margarin“, som jo kan overleses. Ganste vist har jo den engelske Lov et Fremskridt i den Henseende udover vor, at de ikke nøies med at sætte Ordet paa den ene Side af Fougstagen, men de sætte det paa Laaget, paa Bunden og paa Siden, for at det skal være iøinefaldende; men under alle Omstændigheder er det mere iøinefaldende, naar Fougstagen har en oval Form. Paa det Punkt ere vi altsaa videre end andre Lande paa det Omraade, og der findes deri en større Garanti end andetsteds. Ved Siden deraf er der ogsaa et Punkt, hvor den engelske Lov ikke er gaaet saa vidt som vor. Det er med Hensyn til Straffebestemmelserne. Den engelske Lov har nemlig ingen Minimalgrændse for Straf; den har en meget høi Maximalgrændse — jeg huster den ikke saa nøie — men den gaar op i adskillige Tusinder. Den har altsaa ingen Minimalgrændse, og det er selvfølgelig den, der er den skarpeste. Thi til daglig ville jo Domstolene i disse Sager nøies med de lavere Straffe; man vilde have meget ondt ved at faae Domstolene til at anvende særlig høie Straffebestemmelser (Judenrigsministeren [Fugerslev]: Ikke i England!). Jo, der foreligger netop i disse Dage en Sag i England, hvor den første Dvertrædelse af Kunstsmørloven er bleven mulktet med 20 sh. Her til Lands er derimod Minimalgrændsen i Lov af 1ste April 1885 200 Kr., under den ville Domstolene altsaa ikke kunde gaa. Derimod er jo ganste vist gjort og kan muligen med en vis Berettigelse gøres den Indvending, at man løber den

Risiko at Domstolene ligesom ville ømme sig ved overhovedet at dømme en Mand, naar de ikke kunne dømme ham til under 200 Kr. Men jeg mener — og deri var ogsaa Udvalget i Fjor enigt — at det maa være Domstole vænne sig til, at man her med fuld Bevidsthed indfører meget strænge Straffebestemmelser, som ligge udenfor og gaa videre end de almindelige Fængselsstraffe og de andre Straffe, der anvendes i Følge vor Straffelov. Altsaa, bortset fra disse to Punkter, hvor vor gjældende Lov indeholder skarpere Regler end den engelske Lov, har denne iøvrigt stillet sig paa et lignende Standpunkt. Navnlig griber den stærkere ind i Detailudsalget, hvor vi hidtil ikke ere komne saa vidt som den engelske Lov, og hvor vi altsaa have Noget at indhente. At den Garanti, der er ved Formen og Stempelingen af Fougstagerne for den store Handel ogsaa bør gennemføres for Smaahandelen, har den engelske Lovgivning bestemt, og der er maasse ingen Bestemmelse i den engelske Lovgivning, der har større Interesse for os, end naar man søger at stoppe Forfalskningen i Detailudsalget. Udvalget i Fjor var ogsaa enigt i at indføre nye Regler paa dette Omraade for at sikke Detailudsalget. Maasse maa jeg i Forbindelse hermed nævne en Ting, som vi vistnok bør rette i Lovden for at komme i Overensstemmelse med den engelske og ogsaa den tyske Lov, nemlig det, at vi opgive Navnet Margarin og antage Navnet Margarine. Margarin er nemlig vildledende; vi famlede i Fjor og for nogle Aar siden for at finde et mere betegnende Navn. Margarin er egentlig ikke anvendelig paa det, som kaldes Kunstsmør, men paa dets Tilsetning. Men hvad der gjør, at Ordet Margarine virkelig er betegnende, er, at det er et Stof, der er tilveiebragt ved Benyttelsen af Margarin. Derfor tror jeg, at dette Navn er særdeles heldigt og bør optages her. Men saa sandt som vor Interesse til Væretagelsen af vor Smørmarked og Renomee jo næsten udelukkende er knyttet til England, saa vist bør vi, forekommer det mig, gaa Haand i Haand med den engelske Lovgivning paa dette Omraade. Det, som vi finde, at vi kan bruge deraf, bør vi søie til vor Lov, men jeg tror ikke, at vi har nogen bestemt Interesse i at gaa yderligere end de i England gjældende Reg-